

1. Folk skyndade dit från alla städerna

- a) Jesus hade sänt ut de tolv två och två. Under tiden de vandrade runt och predikade mördades Johannes döparen. Det skedde på Herodias födelsedag. Nu återsamlas Jesus och apostlarna och Jesus vill ta dem avsidet för att höra vad varit med om och samtala vidare om framtiden. De tar båten över till andra sidan, men ...
- b) Här visar Gud sin omsorg på ett särskilt sätt i det så kallade bespisningsundret. Nu handlar det inte bara om apostlarna, utan om alla människor, ja hela skapelsen. En troende vet att Gud skapat allt. Vart vi än vänder oss ser vi spåren av Guds omtanke. Den som varit vid Gennesarets sjö har sett vattnet, kullarna med sina blomster, bergen.
- c) I Skriften är det uppenbart att Gud skapat och försonat allt med sig. Denna dag påminner oss om det. När det gäller skapelsens goda gör Gud ingen skillnad mellan dem som tror och inte tror som vi förstår av dagens evangelium. Gud förser alla människor med vad de behöver, Matt 5:43-45. Kanske var det vad människorna i Jesu närhet erfor och kanske var det därför det skyndade efter honom.

2. De var som får utan herde

- a) När Jesus såg dem fylldes han av medlidande. Varför det? En människas sinnelag präglas av synden. Genom sin synd drar människor på sig Guds vrede. Synden kan avläsas i hennes tal och gärningar. Människan tänker mer på sig själv än på andra människor eller på skapelsen. Så lever hon i skuld mot andra och mot skapelsen. Hennes skuld mot Gud visar sig däri att hon inte vill lyda Gud. Som får utan herde.
- b) Det är den skulden Jesus ser och det är den skulden han betalar på Golgata. Kanske tänker du på det ibland, men hur ofta tänker vi på att han betalat också för andra människor och för hela skapelsen. Ingen enda människa behöver gå förlorad på grund av skuld. Alla kan bli befriade.
- c) Detta längtar hela skapelsen efter att få se, ”Ty skapelsen väntar ivrigt på att Guds barn skall uppenbaras (i härlighet)”, Rom 8:19. Den längtar efter att Kristus skall leva i och regera i människor för den vet att i den stunden kommer människan att se, vårda, uppskatta och tacka Gud för skapelsen. När Jesus tog ett bröd började han med att tacka Gud för det. Om ett bröd kan känna glädje och stolthet gjorde de det i den stunden. I brödet är hela skapelsen försonad med Gud.

3. Ge dem något att äta

- a) Bespisningsundret är ett tecken på Guds omtanke om alla människor. Här finns ingen skillnad mellan troende och sådana som ännu inte tror.
- b) Det goda som Gud har lagt ner i sin skapelse pekar samtidigt mot något än godare, mot det fullkomliga. Det judiska folket och de första kristna tänkte sig en återupprättelse av hela skapelsen. Messias kommer, satan besegras och fångslas under 1000 år. Under den tiden regerar Messias tillsammans med alla de heliga, tusenårsriket. Efter tusen år släpps satan lös och domen verkställs innan vi ser nya himlar och en ny jord, 1 och 2 Thessalonikerbrevet.
- c) Detta har redan skett. Jesus kom, besegrade satan genom sin uppståndelse och himmelfärd och regerar nu tillsammans med sin Kyrka, - om än genom evangelium. Den måltid vi strax dukar påminner oss därför både om skapelsen (dagens evangelium) och om frälsningen (den eskatologiska). Men framför allt firar vi den här och nu.